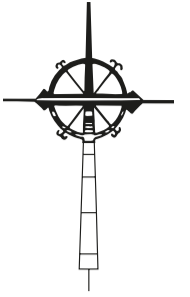

Forssan seurakuntalehti

2.2018

Kesän musiikkitilaisuuksia

- To 7.6. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, T-M Kauppi
Su 10.6. klo 18 Musiikillinen messu Kojjärven kirkossa, Löytömäki, T-M Kauppi, Naisten lauluryhmä Humppilasta
Ke 13.6. klo 18 Yhteiskristillinen lauluhetki 100 virttä- 100 vuotta Forssan kirkon portailla, Aro-Heinilä, Löytömäki
To 14.6. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, Aro-Heinilä
To 14.6. klo 18 Kesäillan musiikkia Forssan kirkossa Kirsti Tuominen, laulu & T-M Kauppi, urut ja piano (Vapaa pääsy)
Ke 20.6. klo 18 Kesäseurat Matkussa, Ulla Ahonkallion luona, Suokulmantie 268
To 21.6. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, forssalaisnuori Alex Lund
To 28.6. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, T-M Kauppi
Ke 1.7. klo 14 Kojjärven kesäseurat, Liisa Ahtolan luona, Urjalantie 349
Ke 4.7. klo 18 Syntisten virsi-ilta, yhteislaulutilaisuus Forssan kirkossa, Laulut säestää Pyhä Jysäys & T-M Kauppi, illan juontaa Lasse Östring, kuorolaisia Palavasta Pensaasta tukemassa laulua.
To 5.7. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, Paavolainen
Ke 11.7. klo 18 Yhteiskristillinen lauluhetki Forssan kirkon portailla, Kauppi, Laihorinne
To 12.7. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, T-M Kauppi
To 19.7. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, Aro-Heinilä
Ke 25.7. klo 12 Virsikävely 100 virttä- 100 vuotta Forssan hautausmaalla, Vanha kappeli, Aro-Heinilä ja Kojjärven kantele-ryhmä
To 26.7. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, Aro-Heinilä
Ke 1.8. klo 18 Yhteiskristillinen lauluhetki Forssan kirkon portailla, Aro-Heinilä, Löytömäki
To 2.8. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, Aro-Heinilä
To 9.8. klo 12 Urkuvartti Forssan kirkossa, Aro-Heinilä
Ma 20.8. klo 18 Kojjärven kesäseurat Valijärvellä, Löytömäki, Aro-Heinilä

KANSANLAULUKIRKKO JA SUVIVIRSI

Juhannuksena, lauantai 23.6.2018

klo 10 Forssan kirkon pihalla
Tiina-Maria Kauppi ja soitinyhtye
Sanna Kuisma ja Esa Löytömäki
Kahvitarjoilu

klo 15 Kojjärven kirkon pihalla
Tiina-Maria Kauppi ja soitinyhtye
Mauri Laihorinne
Kahvitarjoilu

Tervetuloa!

MESSU

Forssan torilla su 27.5.2018 klo 10

Saarna Heikki Toivio

Musiikissa Forssan kaupunginorkesteri ja
Outi Aro-Heinilä

Suvivirsi ja ehtoollinen avoimen taivaan alla
Kahvitarjoilu messun jälkeen kaikille

Torilla tavataan!

PÄÄKIRJOITUS:

Esa Löytömäki
kirkkoherra

Elämän eväät

Koulut ovat päättymässä, lukuvuosi on ohi. Opettajat ovat tehneet parhaansa ja oppilaat saaneet oppinsa maailman parhaasta koulujärjestelmästä.

Mitä olet oppinut? Millä eväillä tätä elämää eletään?

Suomalainen koulu on uudistunut monin tavoin. Pänttäämisestä on siirrytty vuorovaikutteiseen oppimiseen, opettajista on tullut valmentajia tiedon hankkimiseen, luokkahuoneissa ei ole läheskään aina pulpetteja. Tietoa on maailma tulvillaan ja siitä yritetään saada otetta. Tieto myös vanhenee ja olisi tärkeätä oppia hankkimaan oikeaa tietoa. Valhetietoa ja vaihtoehtoisia totuuksiakin tarjotaan. Jos oppii harkitsemaan ja soveltamaan on jo läksynsä oppinut.

Lahjakas oppii paljon mutta kovapäinenkin voi oppia riittävästi. Kyse ei ole vain tietämisestä. Lahjakkuustutkija, professori Kari Uusikylä on todennut, että tärkein lahjakkuuden laji on sosiaalinen lahjakkuus.

Non scholae sed vitae – ei koulua vaan elämää varten on vanha sanonta antiikin ajalta. Jo silloin ymmärrettiin, että elämässä riittää oppimista. Joskus puhutaan ”sydämen sivistyksestä”. Kun tapaa ihmisen, joka ymmärtää elämää, hänen seurassaan kokee tulevaisuuden hyväksytyksi ja elämä näyttää erilaisia vivahteita. Koulu ei päätykään päättötodistukseen. Maailma ei ole valmis eikä opiskelu lopu. Myös elämä opettaa – toivottavasti ymmärtämään.

Ymmärräkö elämää, ymmärrätkö sinä elämää? Mitä sanot surevalle, mitä menetyksen kokeneelle, osaatko kuunnella, osaatko ymmärtää erilaisuutta, voitko yhtyä toisen iloon? Huomaatko perhosen lennon ja lapsen katseen? Elämässä ei aina ole vastauksia kaikkeen mutta välittäminen parantaa. Tarvitaan heitä, jotka hallitsevat tietoa mutta tarvitaan erityisesti heitä, jotka osaavat soveltaa. He ovat osaavat käyttää tietoa ja sydäntään.

Olen lämmöllä muistanut muutamia opettajia matkan varrelta. He tiesivät paljon mutta tärkeintä oli asenne ja ymmärrys. Jotkut innostivat hakemaan tietoja ja taitoja lisää. Myös koulukaverit ovat opettaneet paljon ja heidän kanssaan on koettu unohtumattomia hetkiä. Yhdessä oppiminen kasvatti meitä.

Viime syksynä matkustin pitkän matkan kansakoulun ensimmäisen luokkani tapaamiseen. Hämmentyneinä tunnistimme toisiamme. Oli 50 vuotta koulun alkamisesta. Se koulu, jota kävimme, oli suljettu. Kävimme kuitenkin tutuissa paikoissa ja monia muistoja tuli mieleen. Se oli sukellus lapsuuteen mutta samalla katsaus siihen, mikä meitä oli kantanut. Hyvät ihmiset, kannustava asenne, elämän valinnat oikeaan aikaan – niissä on paljon sisältöä. Moni oli kokenut kolhuja mutta pinnistänyt eteenpäin. Mieleen palasi ensimmäinen opettajamme, kun kävimme haudalla. Oli onni saada sellainen ihminen opettajaksi: lämmin, vaativa, kannustava ja ymmärtäväinen samalla kertaa.

Kun suvirirsi soi, moni muistaa elämänsä opin. ”Se meille muistuttaapi, hyväyttääs Jumala, ihmeitä julistaapi, se vuosi vuodelta”. Ihminen, Luojansa luoma, on riippuvainen elämän antajasta. Hän on antanut järjen, jota käyttää. Hän on antanut elämän, jota saa elää. ”Ennen muuta varjele sitä, mikä on sydämessäsi – siellä on koko elämäsi lähde.”

Hartaus

Kesämielellä

Monet kesäiset odotukset, unelmat ja suunnitelmat siirtävät itse kunkin mielessä. Tuleville kuukausille mahtuvien lämpimien päivien, loma-ajan ja matkasuunnitelmien keskellä on hyvä virittää ajatuksensa kohti kesää. Tämän vuoksi voi kysyä itseltään, mistä juuri minä haluan olla osallinen tulevana kesänä ja mistä asioista kesämieli oikein syntyy?

Pohdimme nuorten kanssa tulevaa kesää ja sitä mistä kaikesta heidän kesäaikansa koostuu. Esiin nousi seuraavaa: ”kesäherkut ja grillaus, lepo ja rentoutuminen, uiminen, kaveiden näkeminen, kesätapahtumat ja tietenkin jäätelö”.

Kesäksi toivotaan hyvää säätä, aurinkoisia ja sateettomia päiviä, lämpöä ja ehkä yhtä kunnan ukonilmaakin. Toppahousut saa jättää kotiin ja pukea shortsit jalkaan. Kun koulua ei ole, aikaa jää kaikkeen muuhun tärkeään elämässä. Yksi aikoo treenata, toinen matkustella ja kolmas on menossa kesätöihin.

Monella kesään kuuluu myös leirityö rippileirillä ja lastenleirillä tai yhdessäolo nuorten kesäleirillä. Taivaan Isän työhön, Hänen käsikseen ja jaloikseen maailmassa, moni nuori aikoo ehtiä tulevana kesänä. Siinä saa laittaa omat lahjat käyttöön ja tuottaa iloa niille ihmisille, joita tänä kesänä kohtaa.

Oheiseen kuvaan on koottu esineitä, jotka kertovat jotain nuorten kesän suunnitelmista ja odotuksista: Aurinkolasit ja aurinkorasva, kukka vuosipäivän merkiksi, juomapullo, jotta jaksaa treenata, simpukka, uimalasit ja rantalelu, koska uiminen on hauskaa, kalastajanhattu

muistuttamaan perisuomalaisesta mökkikesästä luonnonrauhassa, kevarin avain, ilmastointiteippi, jolla voi korjata mitä tahansa (ainakin melkein), metallinahkakotelo, joka muistuttaa ystävästä, jota on tarkoitus nähdä kesällä, kuva veturista, koska kesällä on tarkoitus ehtiä talkoisiin museorautatielle. Jokaisella on oma juttunsa, suunnitelmia, velvollisuuksia, unelmia... elämää.

Kesällä saa levätä ja nauttia elämästä ja kaikesta, mitä Jumala on antanut. Jumalaan luottaen saamme olla turvallisella ja kiitollisella mielellä. Ei tarvitse pelätä, kun on Jumala ja suojelusenkelit katsomassa peräämme ja muistuttamassa kesämielestä. Siitä syntyy ilo ja riemu, kun osaamme katsoa ympärillemme ja huomata Luojan antamien kauniiden asioiden olemassaolon.

*Siunattua ja iloista kesäaikaa kaikille!
Anni, Teppo & nuoret*

Hei taas!

Sain toimia viime kesänä teillä Forssassa kesäteologina ensimmäistä kertaa. Kokemus oli sen verran hyvä, että kun mahdollisuus ilmaantui, halusin tulla myös uudestaan teille seurakuntaan kesäksi töihin. Viime kesänä sain olla mukana monenlaisessa toiminnassa ja alusta asti koin ol-

leeni tervetullut Forssaan. Olen itse Salosta kotoisin, joten forssalaisten murre oli tutunkuuloista. Vaikka jotkin sanat olivat vähän outoja aluksi, toimi kommunikatio kuitenkin hyvin ja sain tutustua moniin seurakuntalaisiin.

Tulevaa kesää odotan innolla. Toivon mukaan kelit olisivat lämpimiä ja aurinkoisia, jotta päästään jälleen rippileireillä uimaan ja pelaamaan pelejä mahdollisimman paljon ulkona.

Muutenkin olisi mukava päästä Forssan torille syömään jäätelöä ja käydä katsomassa lammessa asustavia lintuja. Forssa on mielestäni kaunis kaupunki, jonka ympärillä on paljon kaunista luontoa ja erilaisia nähtävyyksiä.

On ilo päästä taas saarnaamaan ja muuten osallistumaan messuihin kauniissa kirkkotiloissa. Erilaiset tapahtumat antavat mahdollisuuden tutustua kaupunkiin ja sen asukkaisiin jälleen taas vähän lisää ensi kesänä.

Voit tulla rohkeasti moikkaamaan ja vaikka vähän pidemmäksi aikaa juttelemaan, jos nähdään kylillä!

Aurinkoista ja siunattua kesää toivottaen,

Tapio Laakso

Forssan seurakuntalehti

Forssan ev.-lut. seurakunta
Kartanonkatu 16
30100 Forssa
(03) 41 451 klo 9-13.

www.forssanseurakunta.fi

Päätoimittaja Esa Löytömäki
esa.loytomaki@evl.fi

Toimitussihteeri
Sirpa Koivulaakso
sirpa.koivulaakso@evl.fi

Kannen kuvat:
Esa Löytömäki
Sirpa Koivulaakso

Sivunvalmistus Forssa Print

Paino Forssa Print, 2018

Avoinna:
12.6.–12.8.2018
ti-su klo 10–17
la klo 10–16
su klo 12–17

Juhannusaattona
ja -päivänä
22.-23.6. suljettu

ks. www.tiekirkot.fi,
 tiekirkkoja on
 ympäri Suomea

Miukan mietteet

Kirkko on syntisten sairaala

Teksti: *Mikka Anttila*, teol.tri

Kun Luther selittää evankeliumia hyvästä paimenesta, joka etsii kadonnutta lammastaan, hän sanoo, että Kristuksen valtakunnassa on vain heikkoja ja sairaita ihmisiä; se on sairaala, jossa makaa ainoastaan raihnaisia ja heikkoja ihmisiä, joita täytyy hoitaa. Kristus on myös kuin laupias samarialainen, joka nostaa meidät, henkivieveriin piestyt syntiset, juhtansa selkään, vie meidät majataloon ja käskää hoitaa meitä. Kirkon on oltava tämän mukaisesti kuin parantumattomasti sairaiden sairaala, jossa oikeat papit ja piispat

toimivat terapeutisesti: pappi seurustelee seurakuntalaistensa kanssa varovasti, jakaa hyviä sanoja, puhuu hienosti ja ystävällisesti niin kuin sairaitten kanssa.

Miksi kirkko on

Luther toteaa, että tämä vaatii niin korkeaa ymmärrystä, että sitä tuskin löytyy niiltäkään, joilla on ”evankeliumi ja henki.” Eikä se ole mikään ihme, sillä uskontunnustuksen mukaan kirkko on pyhien yhteisö. Mitä ne pyhät sitten ovat? Sana pyhien yhteisö ei

välttämättä viittaakaan pyhiin ihmisiin, vaan pyhiin asioihin, joiden tekemää työtä meissä syntisissä kutsutaan pyhittämiseksi. Kirkko on pyhien yhteisö, jossa evankeliumi puhtaasti julistetaan ja sakramentit oikein toimitetaan. Painopiste ei ole siinä, millaisia ihmisiä kirkossa on, vaan mitä siellä tapahtuu tai mitä varten kirkko on olemassa.

”En viitsi tulla kirkkoon, kun siellä on niin paljon tekopyhiä ihmisiä”, sanoi joku papille. ”Tule vain. Aina sinne mahtuu yksi lisää”, vastasi pappi.

Jumala ei jätä kesken

Aikana jolloin ollaan huolissaan kirkon jäsenmäärän pienenemisestä ja siitä, miten kirkon jäsenet ovat sitoutuneita kirkon oppiin, Lutherin Iso katekismus tarjoaa huikkeen rentoa suhtautumista: kaste on pätevä, vaikka ei olisi kuin yksi ihminen joka kastetaan – ja vaikka hänkään ei ymmärtäisi uskoa oikein. Ei tämä tarkoita velttoa synnissä pysymistä: parnemiseenhan sairaalassa tähdätään. Mutta uskoa se kysyy, nimittäin uskoa siihen, että Jumala ei jätä työtään kesken meissä.

Kirkon oppaat

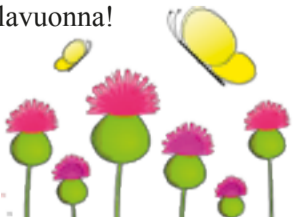

- Mitä ajattelet Forssan kirkosta? Mainitse joku yksityiskohta, joka kiinnostaa tai on jäänyt mieleen
- Mitä seurakunta sinulle merkitsee?
- Mitä muuta haluat sanoa?

Tiina Reko

- Forssan kirkko on tullut tutuksi jo pienestä pitäen. Kirkko on mielestäni todella kaunis ja erityisesti sen ikkunat ovat aina kiehtoneet minua.
- Seurakunta merkitsee minulle ystäviä ja yhdessäoloa. Rippileiritäni lähtien kävin monen vuoden ajan joka viikko nuorteneiloissa, joissa sain tutustua moniin ihaniin ihmisiin. Vaikka olenkin jo aivan yli-ikäinen, on silti ihanaa välillä käydä tervehtimässä vanhoja ja uusia tuttavuuksia torstai-iltaisina.
- Olin oppaana myös kesällä 2015, mutta on hienoa päästä oppaaksi nyt näin kirkkomme juhluvuonna!

Mikko Salmela

- Mielestäni Forssan kirkko on kaupungin kaunein rakennus, jonne kokoontutaan juhlimaan vuoden tärkeimpiä juhlia. Forssan kirkosta muistan aina sen, että katossa alttarin yläpuolella on maalaukset Gabrielista, Johannes kastajasta, Mariasta ja Jeesuksesta. Lisäksi maalausten yllä ovat jokaisen kuvaton henkilön symbolit.
- Seurakunta merkitsee minulle tärkeää tapaa viettää aikaani. Siksi yritänkin olla aktiivisesti osallisena erityisesti seurakunnan nuorisotoiminnassa. Sen kautta olen myös tutustunut moniin minulla tärkeisiin ihmisiin.
- Odotan innolla töiden alkamista ja sitä, että saan itse oppia kirkosta ja sen historiasta lisää. Tulee varmasti olemaan mukavaa kertoa kirkosta muille. Nähdään siis kesällä!

Kastepuu Forssan kirkkoon

Meitän kirkon 100-vuotisjuhlan kunniaksi saimme omaan kirkkoomme kastepuun perheiden kevätmessussa 20.5.2018. Kastepuuhun ripustetaan jokaisen kastetun nimellä ja kastepäivällä varustettu lintu. Puuhun ripustettiin kuluvan vuoden aikana kastettujen linnut. Oksassa riippuessaan lintu kertoo kaikille seurakuntalaisille siitä, että jokainen kastettu on liitetty seurakunnan jäseneksi ja tietysti myös Taivaan Isän omaksi lapseksi ja Jumalan perheväkeen. Jatkossa nimellä ja kastepäivällä varustettu lintu ripustetaan kastepäivän jälkeisenä sunnuntaina. Se on hieno tehtävä esimerkiksi kummille tai isovanhemmalle.

Historian havinaa

Linnun myötä jokainen kastettu liittyy omalta osaltaan myös Forssan historiaan. Forssan museo on lahjoittanut seurakunnalle yli 2000 Finlaysonin mallitilkua. Tilkut ovat peräisin aikanaan Forssassa suunnitelluista ja painetuista kankaista. Linnun siipikankaasta voi löytyä tuttujaakin kuoseja.

Linnut ovat yksilöllisiä ihan niin kuin me ihmisetkin olemme erilaisia ja sellaisinaan Jumalalle rakkaita. Ensimmäisten lintujen valmistamiseen kunniatehtävänä saivat osallistua eläkkeellä olevat lastenohjaajat **Ulla Hakala** ja **Sirkka Pyykkö**.

Oma lintu kastepuuhun

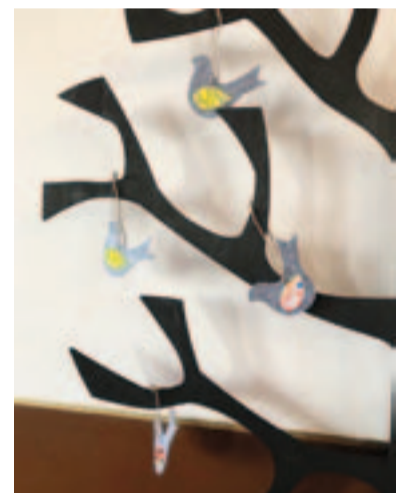
Toukokuun perhemessuun saivat henkilökohtaisen kutsun kaikki, jotka oli kastettu 20.5. mennessä. Jatkossa asia hoituu niin, että kastepäivänä vanhemmilta kysytään lupa linnun ripustamiseksi. Kirkkoon tullessaan linnun ripustaja pyytää kirkon ovella papilta linnun itselleen ja menee ripustamaan linnun, kun kastettujen nimet luetaan. Mikäli kukaan kastetun läheinen ei pääse kirkkoon, kirkkoväärti ripustaa linnun.

Linnun saa omaksi alkuvuodesta järjestettävässä vauvakirkossa, johon kukin kastettu vauva saa henkilökohtaisen kutsun. Myös aikuiset kastetut saavat oman lintunsa itselleen.

Kasteen lahja

Monissa Suomen kirkoissa on jo käytössä kastepuu, laiva, tai muu symboli, jolla halutaan huomioida kaikki seurakuntaan liitetyt henkilöt. Kaste on pitkä perinne, mutta ennen kaikkea lahja, joka tarjotaan meille Jumalalta. Kastettavan ei tarvitse itse osata mitään, ei valikoida, ei olla tarpeeksi hyvä, vaan Jumalan antama armo tarjotaan ilmaiseksi.

Kummit ja vanhemmat lupavat kastehetkellä huolehtia kastetun lapsen kristillisestä kasvatuksesta ja seurakunta haluaa olla tukemassa vanhempia ja kummeja omalla kasvatustyöllään. Tätä tapahtuu avoimissa päiväker-

hoissa, päiväkerhoissa ja kaikissa muissakin lapsille ja nuorille suunnatuissa toiminnoissa.

Kaste kantaa

Kaste ei ole vain hellyttävä juhla. Se on juhlahetki, joka ei rajoitu yhteen hetkeen. Kaste tarjoaa evästä kastetulle koko elämän ajaksi. Monia teitä elämän aikana tukitaan tai moni asia voi mennä valinnoissamme pieleen, mutta kasteen voima kannattelee ikuisesti. Siihen kannattaa luottaa. Kannustan kaikkia vanhempia tarjoamaan lapselle lahjaa, joka ei kulu eikä vanhene.

Seurakuntana haluamme iloita jokaisesta kastetusta Jumalan lapsesta. Voimme kuvitella, että kastetun lintu visertää puussa laulua: (Lasten Virsi -kirja)

*”Pienen, näin pienen
 on luonut Isä lapsekseen.
 Kasteessa syliinsä ottaa lämpöiseen.
 Pienen, näin pienen
 vain rakkaus saa kasvamaan:
 äidin, isän lähellä,
 kummin vierellä.”*

Tarja-Leena Ylitalo
 varhaiskasvatuksen ohjaaja

Paavia tapaamassa

Ystävällinen mies.

Pietarin kirkko yhdistää ja erottaa

Turvataarkastuksien jonot luikertelevat pitkälle poliisien tarkistaessa tulijoita. Laukut läpivalaisuun ja sitten pääsimmekin kävelemään kohti aukiota. Kohta alkaa messu Pietarin kirkon edessä.

Lähes koko aukio oli täynnä tuoleja. Eteen oli rakennettu alttari. Moni on pyhiinvaelluksella ja messu on varmasti huipentuma matkalle. Suuret näyttötalut aukiolla tuovat paavin ja avustajat näkyville messuvieraille. Kirkon fasadissa ylhäällä Kristus ja apostolit seuraavat kansaa.

Urut soivat kaiuttimista, kuoro virittäytyy edessä. Pääsemme mukavasti istumaan keskivaiheille. Ajattelen, että Pietarin kirkko oli yksi syy luterilaisten lähtöön katolisten helmasta. Kirkkoa varten hankittiin rahaa ja myytiin aneita. Luther nousi puolustamaan vapaata armaa. No, katolinen kirkkokin on reivannut kurssiaan ja tunnen olevani Pietarin jäljillä. Suomalaiset kirkkojen edustajat käyvät joka tammikuu pyhän Henrikin muistopäivänä paavin luona, joka suhtautuu lämpimästi pohjoisiin edustajiin. Me luterilaiset olemme ”erossa olevia veljiä”.

Vastakkainasettelusta yhteyteen

Paavi Franciscus vieraili v. 2017 Lundissa reformaation 500-vuotisjuhliissa sekä piti Malmössa messun. Vierailua voi pitää historiallisena. Ehtoollisyhteys ei vielä ole kuitenkaan mahdollinen. Kuitenkin katolilaiset ja luterilaiset viettivät reformaation merkkipäivää yhdessä. Kirkon jakautuminen nähtiin harmillisena.

”Ihmistä suurempi ja Jumalaa pienempi”, määritteli joku paaveista. Hänen nähdään olevan Pietarin seuraaja. Luterilaisena sulattelen ajatuksia. En osaa ajatella, että tarvitsemme paavin erehtymättömyyttä tai Kristuksen sijaista maan päällä. Kuitenkin mietin: voisiko yksilökeskeisyyden aika tarvita tällaisen kokoavan hahmon? Luther totesi siihen tapaan, että jos paavi hyväksyy vanhurskauttamisopin, hän voi vaikka suudella tämän jalkoja. Ja toden totta: ”Yhteinen julistus vanhurskauttamisesta” julkaistiin 1999. ”Vastakkainasettelusta yhteyteen” julkaistiin v. 2013 ja tuo esille yhteisenäisyyden ehtoollisesta ja palvelusta maailman hädässä. Ero ei ole lopullinen.

Hartautta apostolien katseen alla

K Kristus ja apostolit katselevat katolta, kun kirkkokansa syvenny messuun. Paavi Franciscus asettuu tuolilleen. Hän hylkäsi kullatun tuolin, punaiset kenkät ja jalkautuu välillä yllättäen kansan pariin. Uudet ajatukset ovat joillekin liikaa. Katolinen kirkko on kompastellut skandaaleissa ja Franciscuksen ei ole ollut helppoa edustaa avoimuutta. Hän uskalsi sanoa: ”Mikä minä olen homoja tuomitsemaan”. Monet yllättyivät. Paavi pyysi myös anteeksi taitamattomuuttaan pedofilia-skandaalissa, joka ravistelee kirkkoa. Hän on lisäksi antanut potkuja avustajilleen, jotka ovat pimittäneet Vatikaanin raha-asioita.

Messu etenee ja kansa osallistuu hartaana. Ohjelmalehtisen avulla pääsemme mukaan. Lähelläme pieni tyttö naurattaa väkeä. Jesuiitta-koulun kasvattina Franciscuksen sivistys on laajaa ja kuulemme sanomaa eri kielillä. Paavi puhuu epäuskoisesta Tuomaasta ja opetuslapsista, jotka Jeesus kohtasi. Mietin uskoani ja voin samaistua opetuslapsiin. Pietarin seuraaja, kansanomaisen paavi tuo Jumalan pyhyttä lähelle ihmistä.

Ehtoollisen alkaessa kymmenet papit tulevat vauhdilla kansan keskellä. Koen kristikunnan jakautuneisuuden, kun ehtoollinen on tarkoitettu vain katolilaisille. Jeesuksen rukous, ”että he olisivat yhtä”, on yhä tarpeen. Yllätyn, kun kirkkokansa saa vain leipää. Viini kuuluu yhä papeille siitä huolimatta, että Vatikaanin II konsiili 1960-luvulla vahvisti viinin ja leivän kuuluvan kaikille.

Tarvitsemmeko paavia?

Paavi kohottautuu siunaamaan kirkkokansan. Hiippalakkia ja sauva näkyvät. Messuvieraat kumartavat pänsä, tunnelma on pyhä ja aito. Messun päätyttyä

K Kristus ja apostolit seurasivat tapahtumia.

paavin luokse tulee aviopareja ja lapsia, joita hän siunaa. Myös monet vammaiset saavat paavin huomion.

Kuljemme hitaasti massojen mukana pois aukiolta. Luterilaisina olemme pieni kirkko. Yhteinen todistus uskosta on tarpeen maailmassa. Kyllä minäkin kuuntelen mielelläni tätä paavia. Hän on tavannut myös ortodoksinen johtajia pitkästä ajasta. Kristikunta etsii yhteyttä – ja johtohahmoa, joka tulkitsee uskoa.

Paaveista Johannes Paavali II on käynyt Suomessa v. 1989 ja olin mukana Helsingin jäähallissa messussa, jonka hän toimitti. Jo silloin kuulumme lämpimiä sanoja yhteyden tarpeesta. Tämä konservatiivinen puolalainen on yhä arvostettu ja hänen kuviaan näkee kauppoissa paljon. Franciscuksen edeltäjä, saksalainen Benedictus XVI teki rohkean teon ja vetäytyi eläkkeelle. Hänenkin tilaisuuksissaan olin mukana pari kertaa. Paavi on aina myös idoli ja esikuva, suurten tunteiden herättäjä ja tulkki. Pop-tähdet ja urheilusankarit saavat aikaan samanlaisia väristyksiä kuin hän. Paavillinen siunaus on kuitenkin tämänkin messun ytimessä. Sen nykyiset paavit ovat välittäneet uskottavasti, vaikka historiassa on pimeitäkin jaksoja.

Viikolla käymme vielä Pieta-

rin kirkossa, katselemme Pietarin patsasta ja sileäksi suudeltua jalkaa. Michelangelon Pieta-veistos, Maria-äidin suru Jeesus sylissänsä lumoo taas ja koskettaa sieluun asti.

Autoileva paavi

Paavi järjestää tapaamisen kansalle myös keskellä viikkoa Pietarin kirkon aukiolla. Paavi kurvailee autollaan aukion käytävillä. Hän tervehtii iloisesti ihmisiä ja kaartaa uudellekin kierrokselle kulkien muutaman metrin päästä editsemme. Franciscus melkein heittää ylävitosia ihmisille ja turvamiehet tarkkailevat tilannetta.

Yhtä aikaa saamme kokea hartautta ja innostusta. Varsinkin Etelä-Amerikasta tulleet pyhiinvaeltajat hurraavat, kun paavi mainitsee heidät. Istumme hartaan puolalaisen joukon keskellä ja saan kosketuksen heidän vahvaan uskoonsa. Luemme kaikille jaetun Isä meidän -rukouksen latinaksi yhdessä paavin kanssa.

Ensi syyskuussa Paavi vieraillee Baltian maissa ja on myös Tallinnassa. Pitäisiköhän mennä paikalle, kun en saanut kutsuksi häntä Forssaan kirkkomme 100-vuotisjuhliin?

Teksti ja kuvat Esa Löytömäki

Väkeä oli tuullut ympäri maailmaa.

Paavi ajeli autolla kansan keskelle.

Alttari oli rakennettu Pietarin kirkon eteen.

KAHDEKSAN KYSYMYSTÄ DIAKONIASTA.

- Diakoni on:**
 - Miestyöntekijä
 - Kuultokuvahevonon
 - Sosiaaliryöön ja kirkollisen koulutuksen saanut kirkon työntekijä.
 - Diakonissa on:**
 - Naistryöntekijä
 - Sairaanhoitajan ja kirkollisen koulutuksen saanut kirkon työntekijä.
 - Työntekijän päähine
 - Diakonia on:**
 - Hevosten valokuvaamista Ypäjällä.
 - Kristilliseen rakkauteen perustuvaa auttamis- ja palvelutyötä.
 - Vanha tapa tehdä diakuvia.
 - Diakoniatyötä tekevät:**
 - Seurakuntalaiset
 - Papit
 - Diakoniatyöntekijät
 - Seurakunnan työntekijät ja seurakuntalaiset.
 - Diakoniatyötä tehdään mm.:**
 - Vanhusten parissa.
 - Nuorten parissa.
 - Eri tavalla syrjäytyneiden parissa.
 - Yhteistyössä uiden toimijoiden kanssa.
 - Päihderiippuvaisten kanssa.
 - Kenen tahansa apua tarvitsevan kanssa.
 - Työpaikoilla
 - Diakoniatiimissä työskentelevät:**
 - Tupu, Hupu, Lupu, Aku ja lines.
 - Heikki, Kaija, Ismo, Ulla ja Kari.
 - Eeva, Heidi, Satu, Anni ja Arja.
 - Diakoniatoimisto löytyy**
 - Kaupungintalolta.
 - Ystävänkamarilta.
 - Seurakuntatalolta.
- Lisätietoa diakoniatyöstä saat seurakunnan nettisivuilta ja diakoniatyöntekijöiltä.**
- Kirkon Ulkomaanavun Toisenlaisten lahjojen teemoja ovat**
 - Naisten Pankki
 - Katastrofiapu
 - Työ köyhyyden kierteen katkaisemiseksi
 - Uimataito
 - KUA:n Toisenlaisten lahjojen valikoimista löytyy mm.**
 - Mehiläispesä
 - Matkapuhelin
 - Jalkapallo
 - Halaus
 - Stipendi

Katso lahjavalkoima <https://www.toisenlainenlahja.fi/>

Oikeat vastaukset: 1) c, 2) b, 3) b, 4) d, 5) a, b, c, d, e, f, g, 6) c, 7) c, 8) a, b, c, 9) a, c, d, e

Diakonissa Sanna Kelkka

Itä-Siperiassa Diakonissa Sanna Kelkka työskentelee Inkerin kirkon yhteydessä. Hänet on kutsuttu palvelemaan Burjatian Kristuksen armon seurakuntaa.

Miten sinusta tuli lähetystyöntekijä

Jos ihan rehellinen olen, koen että monien epäonnistumisien ja ovien sulkeutumisen kautta Jumala on kasvattanut minussa lähetyskutsua. Oma ammatillinen ura on kuitenkin palvellut lähetystyön näkymiä, sillä olen opiskellut niin kulttuuri- ja historia-alaa ja lisäksi valmistunut diakonissaksi. Tähän astisen työ-urani olen tehnyt sairaanhoitajana. Lähetystyössä saan mielestäni toteuttaa näitä kaikki kiinnostuksen kohteitani.

Lähetyskutsuni vahvistui keväällä 2016, ollesani vierailijana eräässä seurakunnassa Keski-Venäjällä. Tuolloin sain sydämelleni kutsun evankeliumin työhön, ja juuri Venäjälle. Sen jälkeen olen ollut suht' varma kutsustani, vaikka toisaalta olen ollut valmis myös siihen, että tälläkään kertaa ovet eivät avaudu.

Nyt ihmeellisesti ja luontevasti monet ovet ovatkin avautuneet ja eniten iloitsen Inkerin kirkon yhteydestä, koska koen, että saan olla osaa samaa juurta ”vainotua seurakuntaa”, eli toisaalta myös ihan sitä Kristuksen ja kristillisen kirkon perusydintä ja sanomaa, jonka vain harvat ottavat vastaan, ja usein ne, jotka ottavat, tulevat tässä ajassa vainoituksi, tai ajatellen enemmän länsimaisia tämän päivän yhteisöjä, jollain tapaa ulkopuolisiksi omassa yhteisössään tai perheessään. Tämä ulkopuolisuuden kokemus voi myös kääntyä vahvuudeksi.

Tämän kokemukset kautta, uskon että minulla ja monilla muilla lähetystyön äärellä, on mahdollisuuksia kohdata erilaisia vähemmistöryhmiä ja vielä saavuttamattomia kansoja. Myös saavuttamattomissa kansoissa on mahdollisuus evankeliumin leviämiseen. Ja vaikka minä tai joku toinen länsimainen lähetystyöntekijä ei johdattaisi monia Kristuksen tuntemiseen, mutta jos saa johdatettua uskon muutaman paikallisen, he ovat omiaan evankelioimaan sisariaan ja veljiään. Olen mielessäni pitänyt myös tätä lähetystyön puolta, jos

koen, että ihmiskontaktit paikan päällä kovin harvalukuista. Mutta tietenkin, toivon, myös omalta osaltani, olevani elävä kristitty.

Millaiseen työhön olet lähdessä

Olen lähdessä seurakuntatyöhön pieneen seurakuntaan aasialaisessa ympäristössä mutta venäläisessä kontekstissa. Tämä on mielestäni mielenkiintoinen yhdistelmä. Osa Venäjän monista väkirikkaista etnisistä ryhmistä asuu Burjatianssa, Itä-Siperiassa. Toivon, että saan tulla tuntemaan monia burjatialaisia, tietenkin johdattamaan heitä kristillisen uskon tuntemiseen, mutta toivon, että myös toimimaan yhdessä erilaisen tekemisen ja yhdessä olemisen kautta, sekä toisaalta myös toivon, että omalta osaltani kristillisen seurakunnan työssä voin vahvistaa näiden pienten kansojen hengellistä itsetuntoa ja identiteettiä, ehkä heidän silmissä venäläisen ja länsimaisen luterilaisen kirkon yhteydessä. Uskon, että tässä on paljon haastetta. Mutta Inkerin kirkon yhtenä tavoitteena on olla monikansallinen kirkko, jossa monet eri etniset ryhmät voisivat tuntea olevansa kotonaan.

Mitä sinulle tulee Forssasta mieleen?

Forssasta tulee mieleen paljon vanhoja hyviä muistoja, hakiesani opiskelemaan kulttuurien-

tutkimuksen alaa nuorena, artikkeli Forssasta kansatieteellisenä julkaisuna oli yhtenä pääsykoeartikkelina.

Odotan siis jotenkin vieläkin, kun ajaessani Forssaan, näen Forssan entiset puuvillatehtaat, että täältä näistä maisemista minäkin kerran lähden tavoittelemaan unelmiani, vaikka monien erikoisten käännteiden kautta, tarkastelenkin aihetta ”puuvillatehdas Forssassa” nyt uskovaisen ihmisen silmin ja sydämin. Tuolloin puhutteli ihmisten arki ja kulttuuri, nyt enemmän se uskon ydin, joka rakentaa arkeamme. Tulen uskoon ensimmäisenä opiskeluvuonna Turun yliopistossa ja opiskelin myöhemmin sairaanhoitaja-diakonissaksi. Moni asia matkalla on siis muuttunut, ja toivottavasti enemmän Jumalan mielen mukaiseen suuntaan nähdä asioita ympärillä.

Millä mielellä olet lähdestä?

Olen lähdessä hyvillä mielin. Luotan Jumalan johdatukseen.

Miten voimme muistaa sinua?

Muistamalla Burjatian Kristuksen armon seurakuntaa. Seurakunnan kasvua ja myös, että sopivat töntekijät olisivat palvelemassa. Voi myös rukoilla, että seurakunnan keskeltä nousisi kirkon työntekijöitä, diakoneja, pappi ja kaikkia, keitä seurakunnassa tarvitaan, lapsityöntekijöitä ja perhetyöntekijöitä. Voisi myös rukoilla, että rukous olisi keskeinen osa seurakuntaa, että olisi jokaviikkoiset yhteiset rukouskokoukset.

Yhtenä rukoushaasteena on myös Toivon säätio työ, joka alun perin alkoi Arja Halttusen, Kylväjän Burjatian alueen ensimmäisen lähetystyöntekijän, toimesta jo ennen Kristuksen armon seurakunnan syntymistä. Aiemmin myös Kylväjä oli siinä mukana, mutta, nyt se toimii hallinnollisesti ja taloudellisesti burjatialaisten voimavaroin. Työn tarkoitus on kohdata ja auttaa yhteisön vähäosaisia naisia ja perheitä. Tämän työn eteenpäin meneminen ja mahdollisemman käytännölliset tavat auttaa.

Kysymykset teki, **Eikka Kähärä**, ja niihin vastasi **Sanna Kelkka**.

Forssan kirkko juhlii 100-vuotista historiaansa ja nykypäivää

La 15.9. klo 18 juhlakonsertti kirkossa

Su 16.9. klo 10 juhlamessu,
s. rov. Risto Heikkilä. Lounas seurakuntatalolla

klo 12.30 Päiväjuhla, mukana opetusministeri Sanni Grahn-Laasonen

klo 14 Kirkon ympärijuoksu lapsille, kaikille mitali

Tervetuloa!

Lisää Forssan nimikkolähetien kuulumisista voit lukea seurakunnan nettisivuilta. Käy katsomassa <http://www.forssanseurakunta.fi/osallistu/lahetystyo1/forssan-seurakunnan-nimikkolahetit2> tai

MEITIN KIRKKO 100-KILPAILUN SATOA

Heikan voittaja.

Kuhalan voittaja.

Keskuskoulun voittaja.

Forssan kirkon 100-vuotisjuhlien kunniaksi seurakunta haastoi kaikki Forssan 3.-luokkalaisten ”Meitin kirkko 100-kilpailuun”. Tehtävänä oli tehdä piirustus tai maalaus aiheesta ”Minun kirkkoni”. Kilpailuun osallistuivat Heikan, Kuhalan ja Keskuskoulun 3.-luokkalaisten. Upeat työt olivat esillä 1.5. vapputapahtumassa, jossa ihmiset pääsivät äänestä-

mään suosikkiaan.

Heikan koulun piirustuksista yleisön suosikiksi nousi **Anni Liirasen** tekemä piirustus. Keskuskoulun töistä **Miina Pääjärven** työ miellytti äänestäjiä eniten ja Kuhalan koulun voittajatyö oli **Madeleine Buskin** piirustus Forssan kirkosta. Jokainen kilpailuun osallistunut palkitaan Forssan kirkko 100 -värityskir-

jalla. Lisäksi yleisön suosikit saavat erikoispalkinnon.

Kaikkia upeita piirustuskilpailun tuotoksia pääsee kesällä ihastelemaan Forssan kirkossa. Lisäksi töitä saattaa nähdä myös kirkon 100-vuotistapahtumissa koko vuoden ajan.

Marika Haake

Kirkon kellot

Istun kirkon penkissä miesten puolella. Kun pyhäkkö oli kaksoistavuotias, minun tuotiin tänne kastepuvussa. Kerrottiin, että temppele oli juhla lasimaalauksineen ja **Albin Savola** oli kirkkoherrana.

Tornissa soivat vuorotellen kellot: JUMALALLE KUNNIA, ISÄNMAALLE VALO JA TYÖLLE RAUHA. Niiden sanoma on ikuinen. Ne itkevät kuolleita – sanotaan. Surusoittoja on paljon, kun sankarivainajien hautausaattueiden jatkuva ketju liikkui kalmistossa.

Lauloin Forssan Mieskuorossa professori Esko Aaltosen siu-

Kuva: Tarja Härmä

naustilaisuudessa ja olin seppelipartiossa ministeri Eino Raunion jäähyväisissä.

Kellot kutsuvat eläviä sanan kuuloon ja virrenveisuuseen. Istun kirkon penkissä. Seurakunnan paimenena on rovasti Esa Löytömäki.

Hiljennyn:

Me elämme aamussa autereen ja päivässä auringon kilon. Me kaarramme rauhassa ehtooseen, saamme mukaamme Herramme ilon.

Teuvo Heikkilä

Vappu 2018

Perinteistä vapputapahtumaa vietettiin seurakuntatalolla. Forssan seurakunta aloitti itsenäisenä 1.5.1922, eli on nyt 96-vuotias.

Toimintapisteissä sai askarrella. **Jukka Salminen** ja **Sirpa Hänninen** pitivät konsertin. Sima- ja munkkitarjoilu nuorten hoitamana oli suosiossa.

Koululaiset olivat tehneet piirustuksia kirkosta ja kirkon historiaa oli esillä. Väkeä kävi n. 300 henkeä.

Tuukka Hämäläinen valittiin perheneuvojaksi

Forssan seurakunta on valinnut perheneuvojan virkaan TM, perheterapeutti **Tuukka Hämäläisen**.

Hän on työskennellyt perheasiain neuvottelukeskuksesta Sini Rantakarin sijaisena vuodesta 2015 lähtien.

Perheasiain neuvottelukeskus auttaa Forssan seudun ihmisiä parisuhteen ongelmissa ja elämän kriisitilanteissa.

HAUTAUSMAAN KUULUMISIA

Kuva: Tarja Härmä

Kevät on saapunut ja sen myötä kevätsiivoukset. Kausityöntekijät ovat tulleet töihin ja viheralueiden siivoukset ovat hyvällä mallilla. Lämpimän kelin ansiosta kasteluvedetkin saatiin kytettyä päälle jo toukokuun alussa. Nurmikoita siistitään, kylvetään ja paikkailaan järjestyksessä samalla, kun hautakumpuja tasanataan. Kiviliikkeet pääsevät asentamaan hautakiveä, kun hautakumpu on tasoitettu.

Erivärisiä merkkitikkuja on taas ilmestynyt haudoille. Valkoiset tikut kertovat haudan hoitosopimuksen olevan voimassa ja punaiset tikut kertovat haudan hallinta-ajan päättymisestä. Punaiset tikut keltaisella tarralla kertovat kiven olevan menossa kierrätykseen haudan palaututtua seurakunnalle, koska omaiset eivät ole hautaa lunastaneet uudestaan.

Tänä vuonna on kuulutettu noin 30 hautaa, joiden hallinta-aika on päättynyt. Niille haudan omaisille, joille seurakunnalta löytyi osoitetiedot, on lähetetty kirje hallinta-ajan päättymisestä. Omaisen voi lunastaa haudan uudestaan tai luovuttaa sen seurakunnalle. Muistomerkki tulee omaisen (haudan haltija) toimesta poistaa luovutetulta haudalta mahdollisimman pian. Asiasta tulee sopia hautausmaanhoitajan kanssa. Lunastamatta jääneet haudat palautuvat seurakunnalle ilman erillistä ilmoitusta. Palautuneilta haudoilta poistetaan muistomerkki ja mahdollisesti uusi suku voi lunastaa haudan hallintaansa. Suurin osa palautuneista hautapaikoista on ns. vanhalta puolelta läheltä vanhaa kappelia. Hallinta-ajan voimassaoloa voi tiedustella taloustoimistosta Hannele Mäki-Tulokkaalta 050-5017855 tai hautausmaanhoitaja Mari Lehdolta 050-5756646. Hallinta-aikaa voi jatkaa 4€/vuosi/hautapaikka.

Talven jäljiltä hautausmaalla on useita kallistuneita ja kaatuneita hautamuistomerkkejä. Kallistunut hautakivi on vaaratekijä työntekijöille ja kaikille muillekin hautausmaalla liikkuville. Kallellaan oleva kivi saattaa kaatua pienestäkin kosketuksesta ja pahimmassa tapauksessa joku saattaa jäädä alle. Vastuu mahdollisesta muistomerkkin aiheuttamasta vahingosta kuuluu omaisille. Seurakunta ei tee kivien suoristuksia, vaan omaisten kannattaa olla yhteydessä kiviliikkeisiin. Muistomerkki on aina suoristettava pohjakiveä myöten.

Lyhyt ja muu irtotavara olisi hyvä huolehtia pois haudoilta toukokuun aikana. Hautakivien taakse ei saa varastoida mitään tavaraa, koska ne haittaavat hoitotöitä ja saattavat rikkoontua. Hoitosopimushautojen hoito aloitetaan kesäkuussa viikolla 24, kun saamme kesäkuukut istutettua. Keväällä tuodut äitienpäiväruusut, orvokit yms. on poistettava hoitohautoilta kesäkuun alussa. Muutoin istutukset poistetaan kesäkuukien istutuksen yhteydessä seurakunnan toimesta.

Mari Lehto

Yhteisestä seurakunnasta päätetään pian

Teksti ja kuvat Esa Löytömäki

Forssa, Humppila, Jokioinen ja Ypäjä ovat valmistelleet yhtä seurakuntaa. Koolla on ollut ohjausryhmää ja valtuustoseminaaria, kuulemistilaisuuksia on pidetty seurakunnissa ja työntekijöiden kanssa. Uudessa seurakunnassa olisi n. 21 000 jäsentä. Se olisi alueena ja kooltaan sopiva.

Eri puolilla maata seurakuntia yhdistyy ja tarkoitus on turvata toiminta. Vielä 2000-luvun alussa seurakuntia oli n. 600, nyt n. 400.

Asioita hoidetaan yhdessä

Yhdessä seurakunnassa omaisuus on yhteistä. Yhteinen seurakun-

tatoimisto järjestee kirkollisia toimituksia, tilavarauksia ja ottaa vastaan virkatodistuspyyntöjä. Kullakin alueella olisi aluksi kuitenkin myös oma toimisto. Taloushallinto on siirtynyt Kirkon palvelukeskukseen aiemmin ja siihen liittyvä työ voidaan hoitaa entistä pienemmällä joukolla yhteisessä taloustoimistossa. Hautaustoimi

ja kiinteistötoimi ovat yhteisiä mutta alueilla on omia työntekijöitä. Hankinnoissa kiinteistöjen hoidossa hyödytään osaamisesta ja asiantuntemuksesta.

Seurakuntien veroprosentti tulee päätettäväksi. Forssassa se on ollut 1.4 % ja muissa korkeampi. On todennäköistä, että pienemmissä seurakunnissa veroprosentti laskee ja Forssassa se nousee. Kaikki kuitenkin hyötyvät yhteistyöstä ja resursseista.

Kirkollisvaalit tulevana syksynä v. 2018 käydään kussakin seurakunnassa vielä erikseen. Mahdollisen yhdistymisen tapahtuessa v. 2020 valtuustopaikat jaetaan kesken kautta suhteellisesti. Seuraavat vaalit 2022 ovat yhdessä. Uudessa kirkkovaltuustossa olisi 33 jäsentä ja kirkko-

neuvostossa 6-16 jäsentä, miten ohjesäännön mukaan sovitaan.

Omaleimaisuus säilyy

Jumalanpalvelukset säilyvät säännöllisinä eri kirkkoissa. Niitä voidaan myös porrastaa ajallisesti. Alueilla on edelleen omaa tuttua toimintaa mutta on mahdollista entistä paremmin osallistua ilman rajoja muualle. Kuorot jatkavat alueilla, mutta yhdessä on mahdollista myös toimia. Konsertteja järjestetään eri kirkkoissa. Rippikoulut ovat edelleen omia, mutta myös yhteisiä voi pitää.

Alueitten omaleimaisuutta tuetaan mutta yhteistyö on entistä helpompaa. Tutut työntekijät ovat yhä alueiden työntekijöinä ja heillä on virkapaikka siellä.

Sijaistaminen ja yhteistyö on yhteisessä seurakunnassa luontevaa sekä tuo vaihtelua. Työhyvinvointiin vaikuttaa, että saa tiimin ja työtovereita. Seurakunnassa on yksi kirkkoherra ja aluekappalaiset koordinoivat "kirkkoalueilla" alueneuvostojen kanssa työtä. Ir-tisanomisiin ei haluta turvautua, sillä seurakunnissa ei ole eletty leveästi tähänkään asti ja eläköitymisen kautta väheneminen on luonnollista.

Asia etenee kohti päätöksiä syksyllä. Selvitysmies Timo Kumpunen jättää esityksensä niin, että kirkkovaltuustot voivat ottaa kantaa siihen lokakuussa. Tuomiokapitulin lausunnon jälkeen aloite menee kirkkohallituksen päätettäväksi.

EIHÄN SELLAISTA TAPAHDU!

Mikä pääsiäisessä on olennaisinta? Se on tietysti Jeesuksen ylösnousemus, herääminen kuolleista. Se ylittää kaikki tietomme ja kokemuksemme rajat. Eihän sellaista tapahdu. Kaikki, jotka ovat syntyneet tänne myös poistuvat täältä kerran; se on ihmisen ja luonnon osa. Mutta silti kristil-

linen sanoma kohtaa meitä aina pääsiäisenä tavalla, jota emme ymmärrä. Onko todellakin mahdollista, että kuollut ihminen ilmestyy vielä kuolemansa jälkeen ja kaiken lisäksi antaa käskyn: menkää kaikkialle maailmaan!

Ja kuitenkin: jotain ihmeellistä tapahtui, siitä kaikki ovat

Hiilivalkealla.

Pääsiäisnäytelmä 2018.

varmoja. Niin paljon on ihmiskunnassa ollut opettajia, guruja ja profeettoja, mutta heidät on unohdettu kuolemansa jälkeen. Mutta Jeesuksesta puhutaan edelleen, hänen nimensä kastetaan miljoonittain ihmisiä ympäri maailman ja miljoonia on myös heitä, jotka parhaansa mukaan yrittävät elää hänen opetuslapsinaan ja noudattaa hänen esimerkkiään. Jeesus elää tänäänkin, hy-

vin konkreettisella tavalla.

Forssassa olemme havainnollistaneet pääsiäisen tapahtumia jo kymmenen vuoden ajan näytelmän keinoin. Se on yksi tapa konkretisoida se, mitä kerran tapahtui. Se on enemmän kuin jaloja lauseita, kauniita pukuja, näyttelijäsuorituksia. Se tarjoaa mahdollisuuden kokemukseen, elämykseen. Saamme pienen heijastuksen siitä, miten valta-

va elämänmuutos ensimmäisille opetuslapsille oli Jeesuksen kohtaaminen ylösnousseena. Se muutti heidät ja heidän kauttaan koko maailman. Ja se sama Vapahtaja ja se sama ylösnousemuksen sanoma siunaa edelleen meitä kaikkia.

Teksti Mauri Laihorinne
Kuvat Harri Oinonen

Diakoniatyön kesää

ELÄKELÄISTEN KESÄKIRKKO

ke 27.6. klo 14 Forssan kirkossa

MATKUN KESÄKAHVIT

Matkun kylätalolla ti 24.7. klo 13.

KOJON KESÄKAHVIT

Kojjärven seurakuntatalolla ke 25.7. klo 13.

VETERAANIEKESÄPÄIVÄ

Klemelässä ti 7.8. klo 9-14

ELÄKELÄISTEN KESÄPÄIVÄ

Klemelässä ke 8.8. klo 10-15

JATKORIPPIKOULU

Klemelässä to 9.8. klo 10-15.30

MIELENTERVEYSVÄEN KESÄINEN ILTAPÄIVÄ

Klemelässä pe 10.8. klo 12-15.

Ilmoittautumiset 2.8. mennessä anne.makela@evl.fi
tai 050 3373 158/sair.past. Anne Mäkelä

Forssalaislähtöinen sopraano **Kirsti Tuominen** juhlistaa kohta 100-vuotiasta kotikirkkoaan

Kesäillan musiikilla to 14.6. klo 18 yhdessä kanttori Tiina-Marian Kaupin (piano, urut) kanssa.

Tilaisuuteen on vapaa pääsy!

Ohjelma 10€ oman seurakunnan musiikkityölle.

Forssalaislähtöinen Kirsti Tuominen toimii laulunopettajana konservatorion lisäksi myös Turun seudun musiikkiopistos- ja Puolalanmäen musiikkilukiossa. Kirsti Tuominen on lastenmusiikkiteatteriin erikoistuneen BART-ryhmän perustajajäsen.

La 26.5. klo 9-12

LÄHETYSOPPI Forssan torilla.

Tule ja löydä käsintehdyt, kauniit ja yksilölliset valmistujaislahjat, ja mukavat mökkituliaiset.

Pappilan rukoushetket lähetyksen puolesta seuraavina torstai-iltoina 24.5.; 31.5.; 7.6. ja 14.6. klo 18:30.

Forssan seurakunta uskoo ja välittää – myös Heinämessuilla!

Tule tapaamaan meitä osastolle A 24.

Kirkon rooli kansalaissodassa ja sen jälkiselvittelyissä.

Tutkija teol. tri Ilkka Huhta puhuu 25.5. klo 18.00 Forssan seurakuntatalolla.

Keskustelua. Kahvitarjoilu. Tervetuloa.

KIRKON KESKUSTELUAPUA

Luottamuksella, sinua kuunnellen

Puhu, se auttaa.

Palveleva puhelin
0400 22 11 80
Arkinen 18-01,
viikonloppuisin 18-03

Palveleva chat

Palveleva netti

Palveleva kirje
PL 210, 00131 Helsinki

kirkonkeskusteluapua.fi

Forssan ev.-lut.
seurakunta

"Meitin seurakunta uskoo ja välittää."

Seurakuntatoimisto
avoinna 18.6.–12.8.
ma-to 9-13

Perjantaisin suljettu!

Puh: vaihde 9-13 ma-to: 03-41451

Kesän konfirmaatiomessut Forssan kirkossa

- su 17.6. klo 10 Kesä 1 konfirmaatio
- su 1.7. klo 10 Kesä 2 konfirmaatio
- su 1.7. klo 13 Kesä 3 konfirmaatio
- su 8.7. klo 10 Kesä 4 konfirmaatio

Ehdokkaaksi seurakuntavaaleihin?

Nyt on mahdollisuus tehdä omasta seurakunnastasi yhteisö, joka toimii ja näkyy myös sinun mielestäsi tärkeissä asioissa. Kiinnostaako sinua vaikuttaminen omassa seurakunnassasi? Haluaisitko uudistaa toimintaa? Asetu rohkeasti ehdolle, huomisen kirkkoa tehdään nyt! Ehdokasasettelu päättyy 17.9.

Ennakköänestys järjestetään 6.-10.11.2018.

Ennakkoon voi äänestää kaikissa ennakköänestyspaikoissa. Muista ottaa henkilöllisyystodistus mukaan! Ehdokkaiden äänestysnumerot päivitetään seurakuntien verkkosivuille, kun ehdokasasettelu on päättynyt.

Varsinainen äänestyspäivä on 18.11.2018.

Vaalipäivänä voit äänestää vain oman seurakuntasi äänestyspaikassa. Äänestysaikaa on klo 11.00–20.00. Äänestyspaikat päivitetään näille sivuille syyskuussa 2018.

HAUTAUSMAAN
KULTTUURIKIERROS
keskiviikkona 8.8. klo 18-20
Forssan hautausmaalla

Aloitamme uudelta kappelilta ja päätämme iltahartauteen vanhalla kappelilla
Oppaana Raimo Honkala
Tutustumme hautausmaan muistomerkkeihin ja tunnettujen henkilöiden hautoihin

Tervetuloa!

KIINNOSTAAKO VAPAAEHTOISTYÖ PUHELIMESSA?

- pienellä ajankäytöllä suuri merkitys sekä soittajalle että päivystäjälle

Kirkon Palveleva puhelin tarjoaa päivystäjälle

- itsenäisen vapaaehtoistyön väh. 3h/kk
- mahdollisuuden valita itse päivystysajankohta
- koulutuksen ja työnohjauksen
- liittymisen yli 2000 päivystäjän valtakunnalliseen joukkoon

Päivystäjältä vaaditaan

- ehdoton vaittolo
- halua ja kykyä kuunnella eri elämäntilanteissa olevia soittajia
- tällä hetkellä tasapainoinen elämäntilanne
- hakeutumisvaiheessa haastattelu

Jos olet kiinnostunut ja pohdit, onko tämä sinulle sopiva tapa kulkea lähimmäisen rinnalla, ota yhteys:
sairaalapastori Anne Mäkelä, 050-3373 158, anne.makela@evl.fi

Syksyllä on alkamassa sururyhmä läheisensä menettäneille.

Ryhmä kokoontuu kuusi kertaa torstai-iltais.

Ohjaajina ovat pastori Heidi Sulkko ja diakoni Satu Pöllänen.

Jos olet kiinnostunut, ota jo yhteys Satuun p. 050 308 6770 tai satu.pollanen@evl.fi.

Syntisten virsi-ilta

Forssan kirkossa 4.7. klo 18

Iskelmät eli "syntiset virret" vetoavat syvästi eri elämäntilanteissa.

Tule laulamaan kanssamme syntisiä virsiä ja pysähtymään hetkeksi arjen keskelle.

Laulut säestää Pyhä Jysäys Humppilasta.

Illan juontaa Lasse Östring ja illasta vastaa kanttori Tiina-Maria Kauppi.

Vapaa pääsy!